

"Zie wat je hoort"

Donderdag 12 december 2019

Thema week 2: Troost!

Troost is weldadig en doet goed. Ieder weet het uit eigen ervaring. Troost veronderstelt enerzijds dat er iemand is die troost nodig heeft, en dus in een behoeftige situatie verkeert. Anderzijds veronderstelt troost dat er iemand is die de behoeftige situatie bij de ander opmerkt; en het vermogen heeft nabij te zijn; warmte te geven; hoop over te dragen; toekomst te openen.

Vorbereiding

Bij voorkeur zoek ik een vaste plek voor mijn gebed. En - als het kan ook - ook een vast tijdstip op de dag. Dat geeft het meeste rust. Ik plaats mij telkens in de tegenwoordigheid van de Heer. Daarna neem ik enkele ogenblikken om te vragen wat ik ten diepste verlang: al naargelang voor de (nabije) toekomst; voor deze retraite. Deze week zou ik de genade kunnen vragen troost te putten uit de meditaties.

Bijbeltekst voor vandaag, donderdag 12 december: Jesaja 41:14-15

'Wees maar niet bang, wormpje, Jakob;
klein volk, Israël.

Ik maak u een dorsslee,
nieuw en goed geslepen,
met scherpe tanden.

Gij zult bergen dorsen en verbrijzelen...'

Gebedsuggesties bij de bijbeltekst van de dag

Het volk van God leeft in ballingschap. Is - letterlijk - ver van huis.

Maar het zal naar huis terugkeren. Hun voeten zullen zo talrijk zijn,

dat ze - als een scherpe dorsmachine - de bergen zullen doen afslijten tot gebaande wegen naar huis terug.

1 Ken ik de ervaring 'ver van huis' te zijn?

- 2 Was er daarna sprake van 'terugkeer'?
Langs welke weg ben ik toen gegaan?
- 3 Geeft die ervaring in enig opzicht troost, bemoediging voor nu?
- 4 Aan het eind van mijn gebed voer ik een gesprekje al naar gelang:
 - met de profeet,
 - met Jezus,
 - met God.

Terugblik op het gebed

Na afloop van de gebedstijd neem ik nog enkele ogenblikken om erop terug te zien. Of liever: ik vraag de Heer of Hij mij in herinnering wil brengen wat er belangrijk was in mijn gebedstijd. Waar ik het gevoelen had dat Hij mij raakte, of juist niet. En wat dat wellicht zou kunnen betekenen.

De terugblik is dus niet een vorm van huiswerk, maar een korte tijd om stil te staan bij de nasmaak van mijn gebed. Juist zoals je na een maaltijd kunt nagenieten (of niet!).

Wat blijft 'hangen'? Welke gevoelens, indrukken, woorden, gedachten vragen als het ware om opgemerkt te worden.

Eventueel maak ik daar een korte aantekening van.